

Osäkerhet

Din inre säkerhet är ingenting att lita på,
och inte heller finns det någon yttre säkerhet.
Ty ständigt kommer dina känslor att förinta dig
och ligga i försåt med överraskande jordbävningar
långt svårare än någon jordisk katastrof
och närhelst du minst väntar det,
och aldrig skall de lämna dig i fred,
ty de finns alltid där
som hungriga harpyor eller furier väntande i natten
bara på ett tillfälle att hugga klorna i din själ
och få den att förblöda ymnigt och olidligt
tills du inte längre kan stå ut
men måste lägga ut dig för din vän
och be om hans förbarmande och skydd
som en förlupen dåre sökande asyl.
Men ändå är det bättre att stå ut med slika känslor
än att vara utan dem, ty karriäristens hjärta är en frusen sten
och etablerade auktoriteter är förlorade för evigt
då de gjort sina karriärer och ej har något mera att se fram emot
förutom döden som den äntliga befriaren av deras frusna känsloliv
som de begravde levande i framgångens och självgodhetens bankvalv
som de tappat nyckeln till,
alltmedan den utsatta och sårbara själens dallrande och spröda asplöv
alltid kommer att få flyga fritt för vinden
lika länge som hon lider frivilligt för sina känslor.

Your inner security is nothing to rely on,
and neither is there any outer security.
Your feelings will ever play havoc with you,
constantly resulting in surprising earthquakes
worse than any earthal catastrophe
whenever you are not prepared for it,
and they will never leave you in peace,
because they are always there,
like hungry harpies and furies of the night
just waiting to put their claws into your soul
and make it bleed most painfully and copiously

until you can not bear it any longer
but just have to clasp the knees of your friend
and beg for mercy, like a criminal escaped to an ayslum.
And yet, those feelings are better than being without any,
career hearts of stone are frozen stiff forever,
and successfully established authorities are lost forever,
having done their careers and having nothing to look forward to
but death as the release of their feelings at last
which they buried alive in the bank vaults of success
locked away forever,
while the trembling leaf of an exposed and vulnerable soul
will ever be free, as long as she suffers from her feelings.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Aurelio med Poeter.se id #7222 innehar upphovsrätten